

Un passeig per l'ahir

Còmic

Rambla amunt, Rambla avall...

Carlos Giménez

Traducció de Jordi Piqué
Glénat, Barcelona, 2007

Josep Gálvez

La recuperació d'aquesta obra de Carlos Giménez per inaugurar una nova col·lecció, *Lavinia*, de llibres d'història en català sobre temàtica barcelonina, és alhora una bona oportunitat de practicar un exercici de memòria de la nostra història col·lectiva i de la del mitjà en particular.

I és que la seva lectura actual té dues referències temporals, la de la seva realització, entre el 1985 i el 1986, i la que marca la narració, que es desenvolupa l'any 1964.

El llibre presenta a més el valor afegit d'un pròleg de Vázquez Montalbán que atribueix a l'obra les característiques d'una novel·la, anticipant-se amb lucidesa al reconeixement de les capacitats narratives de la història. Valoració tan desacomplexada com encertada, ja que en aquesta ocasió Carlos Giménez modifica parcialment l'estructura de les historietes curtes autoconclusives per

vertebrar una mena de relat riu.

L'eix central de la narració són les incidències de dos dels personatges de les seves historietes curtes de *Los profesionales*, i al seu voltant flueix la vida ciutadana d'una nit a la Rambla barcelonina.

El recurs d'introduir un petit grafit amb el text, subversiu i acusador, de "Franco asesino" escrit sobre el blanc de les lletres de la propaganda franquista sobre els vint-i-cinc anys de pau, ofereix, en una exhibició de síntesi, el context d'un moment en què, com es diu a l'esmentat pròleg,

s'inicia la llarga Transició. I és que el nucli vital d'aquest petit gran homeatge al gran corrent ciutadà que és o que ha estat la Rambla de Barcelona, és l'exposició de les contradiccions que llavors patíem entre desig i frustració, entre el pes de l'ahir i la incertesa del demà, i entre la demanda de llibertat i la seva repressió.

L'autor aconsegueix reflectir aquestes contradiccions amb la quotidianitat gràcies a la recreació, allunyada de nostàlgies mistificadores, de personatges representatius i de pautes de comportament significatives d'aquell temps i d'aquell país.

Una bona peça de vuit!

Infantil i juvenil

El testament de John Silver

Josep Vallverdú

Editorial La Galera, Barcelona, 2007
A partir de 14 anys

Andreu Sotorra

www.andreusotorra.com

Des d'ara, aquesta novel·la editada fora de col·lecció, en cartoné, la més recent de Josep Vallverdú (Lleida, 1923), es mereix ser al costat de les diverses edicions de *L'illa del tresor*, si pot ser, al costat de la de Quaderns Crema (2001), en cartoné blanc, traduïda per Joan Sellent.

No, no és que l'autor de *Rovelló* hagi plagiat Stevenson, sinó que, com ja va fer amb el personatge Divendres de *Robinson Crusoe*, de Defoe, ha donat continuïtat ara al personatge de John Silver —el de la cresta, el lloro Flint i el bossot de monedes— i n'ha creat una història nova que, al marge de conèixer o no *L'illa del tresor*, funciona per si sola amb tots els atributs de la novel·la d'aventures del XIX, però amb el llenguatge fort i també planer de Vallverdú.

Els que es lamenten que els clàssics ja no es llegeixen que comencin per aquesta novel·la de factura contem-

porània que mira a l'època posterior de *L'illa del tresor*. M'hi jugo una bona peça de vuit que després no se sabran estar de córrer a buscar l'origen del bucaner John Silver.

L'admiració que Vallverdú pot tenir per una de les obres que ha captivat tantes generacions es transmet en cada línia, en cada capítol, en el tractament que en fa. Josep Vallverdú parla amb afecte d'un perdedor i no té compassió en el retrat que fa de John Silver. En tot cas, li dona una sortida honrosa que acaba sent la petita trampa literària perquè el lector s'hi senti identificat.

Sí, perquè, malgrat recórrer a un paisatge del segle XIX, la trama que s'ha inventat Josep Vallverdú sobre el que hauria pogut ser la vida de John Silver després de fugir en un bot de l'illa sense que ni el mateix Stevenson en sabés res més, té ingredients de novel·la contemporània, capaç de crear emocions com la més realista d'avui mateix. Ah!, i contràriament al que pot semblar, de *L'illa del tresor*, només la faire. Referències d'alguns personatges i elements. I tot, des de la veu del jove Jim, ja fet home culte, en qui l'autor confia *El testament de John Silver*. Un tresor literari que no hauria de passar per alt a *l'illa* que l'acull.

La historieta ens jutjarà

Freakando

25è Saló Internacional del Còmic de Barcelona

Del 19 al 22 d'abril
Palau 8, Fira de Barcelona

Carles Santamaria

Les noces d'argent sempre són motiu de celebracions. Són un símptoma de la capacitat d'una parella per estimar-se i aguantar el dur dia a dia, de fidelitat professional a una empresa o de la feina ben feta per una marca. El Saló Internacional del Còmic de Barcelona arriba a la seva 25a edició en un moment clau de la història. Consolidada com una important indústria cultural, que a més és el gran referent del cinema i la televisió, el seu reconeixement dins del món intel·lectual va progressant.

La irrupció de la novel·la gràfica ha permès que un públic adult i lletraferit s'interessi per unes histo-

GALLARDO

rietes llargues editades en format de llibre. Però no es pot oblidar que el que fa bullir l'olla de les vendes són els *manga* i els còmics de superherois, mentre

que la producció dels autors espanyols només suposa el 10 per cent dels títols publicats.

L'edició de còmic en català encara resta com una

xifra massa marginal si la comparem amb la literatura. Barcelona ha estat i és el gran referent de l'edició i creació del còmic a Espanya. El seu Saló congrega un centenar d'empreses, entre editorials, llibreries, distribuïdores de cinema, canals de televisió, emissores de ràdio, companyies de marxandatge i d'altres. La seva variada programació és plena d'activitats com ara exposicions, tallers, taules rodones, conferències, concursos i molta diversió. L'objectiu és satisfer l'aficionat, alhora que apropar el còmic al gran públic.

El Saló està en un punt d'inflexió. Concebut com un mitjà per promocionar el còmic i fomentar la seva lectura la resta de l'any, el certamen afronta el repte de convertir-se en el GSM dels tebeos en l'àmbit europeu, vista la crisi d'identitat que travessa el Festival d'Angulema. La historieta ens jutjarà si no fem aquest pas.

Quin cangeli al Kilimanjaro!

Geronimo Stilton. Traducció de David Nel-lo

Il·lustracions de Roberto Ronchi i Silvia Bigolin. Destino, Barcelona, 2007. A partir de 9 anys

I ja en van 26! La sèrie del ratolí Geronimo Stilton que dirigeix un diari el porta en aquest nou volum a les neus del Kilimanjaro en una travessa plena d'emocions.

L'orquestra de la Clara

Elisa Ramon. Il·lustracions de Roger Olmos

Editorial Baula, Barcelona, 2006. A partir de 5 anys

La Clara creix entre instruments i partitures. Arriba a ser una bona trompetista. Sap des de fa molt de temps que la música desperta sentiments nobles i que pot esborrar alguns problemes del món.

El lleó i el mosquit

Faula d'Isop. Noe Bofarull (adaptació). Il·lustracions de Roger Simó

Editorial La Galera, Barcelona, 2007. A partir de 6 anys

Diu la fàula: "No menyspreïs mai els qui són més petits que tu". Qui podria pensar que un mosquit pot fer la vida impossible a un lleó? La història és plena de casos semblants.